

Kærlighedens gerning

Nogle følelser er højere og mere menneskelige end andre. Den rædsel vi mærker når vi fra toppen af et tårn kigger lodret ned, deler vi med katten, men den "ærefrygt" der griber os når vi fra foden af tårnet kigger lodret op, kender katten ikke. Og dog hører denne følelse til blandt de lavere hos mennesket: dette sug i maven er en kold følelse, i modsætning til vores deltagelse når vi hører om andres sorg. En følelse som fædrelandskærlighed betragter vi som ædel, fordi den ikke er naturens orden, men tegn på en god kulturindretning. Vi betragter kærligheden som en højere følelse end forelskelsen, fordi forelskelsen er kort, heftig og ukontrollerbar, mens kærligheden har dybde og er mere vedvarende, og vi kan påvirke den. Ja den findes kun i kraft af en indsats: kærligheden er en *gerning*. - Og dette gælder hvad enten den er rettet imod et menneske eller imod Gud eller imod en livsgerning.

Det er kærligheden der gør mennesket til menneske. Den er det største vi kan stræbe imod. Men fordi den mere hører mennesket end naturen til, bygger den ikke på store og fastlagte ting, men på små ting - ting vi opfatter som nære og private og uforklarlige. Kærligheden og kendsgerningerne tilhører forskellige verdener. Forsøger vi at gøre kærligheden større ved at "bevise" at den er stor, bliver den ikke større, men mindre. Fordi vi herved ledes bort fra kærlighedens gerning. Hvis en ven klager over at hans kærlighed til sin kone ikke er hvad den burde være, kan jeg godt hjælpe med at gøre hende større ved at lovprise hende og på denne måde bevise hendes værd, men min lovprisning kan kun have virkning hvis den inspirerer ham til at udføre kærlighedens gerning. I modsat fald er der kun tale om at han får mere agtelse for hende, og dette er en lavere følelse, den svarer til ærefrygten overfor tårnet. Eller til vores begejstring når vi hører et stykke musik som vi har fået fortalt er et mesterværk, men som vi ikke forstår, fordi vi ikke har sand fortrolighed med denne musik: vi har ikke udført kærlighedens gerning overfor den.

Kærligheden forudsætter ro for at kunne opstå, men den giver uro - fordi den er det der kan betyde mest for os, og fordi den må beskyttes. Kærligheden har megen krig på sin samvittighed. Men da vores liv mere og mere rettes imod skiftende og mindre ting, bliver det sværere og sværere at udføre kærlighedens gerning, så derfor kan vi se frem til en verden med mere fred.

Gert Buschmann